Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОБЩИЯ СЪД

15 декември 2015 година*

„Обезпечително производство — Конкуренция — Картели — Опаковки на храни за търговия на дребно — Решение за налагане на глоби — Банкова гаранция — Молба за спиране на изпълнението — Fumus boni juris — Неотложност — Претегляне на интереси“

По дело T-522/15 R,

**CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC**, установено в Reggio Emilia (Италия),

**Coopbox group SpA**, установено в Reggio Emilia,

**Poliemme Srl**, установено в Reggio Emilia,

**Coopbox Hispania, SL**, установено в Lorca (Испания),

**Coopbox Eastern s.r.o.**, установено в Nové Mesto nad Váhom (Словакия),

представлявани от S. Bariatti и E. Cucchiara, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

**Европейска комисия**, за която се явяват първоначално F. Jimeno Fernandez, A. Biolan и P. Rossi, впоследствие F. Jimeno Fernandez, P. Rossi и L. Malferrari, в качеството на представители,

ответник,

с предмет молба за спиране на изпълнението на решение C(2015) 4336 окончателен на Комисията от 24 юни 2015 г. относно процедура по прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП (AT.39563 — Опаковки на храни за търговия на дребно) в частта му, в която с него от жалбоподателите се изисква да представят банкова гаранция или да извършат неокончателно плащане на стойността на наложените глоби като условие да не се пристъпи към незабавното събиране на тази сума,

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ОБЩИЯ СЪД

постанови настоящото

* Език на производството: италиански.

## Определение [1]

### Обстоятелства, предхождащи спора

1 Настоящото дело се отнася до картелите в сектора на опаковките за храни в полистиренови и пропиленови подложки, използвани за опаковане на пресни храни като месо, пилета и риба в търговията на дребно. Географските райони, обхванати от тези картели, са по-конкретно Италия, Югозападна Европа, както и Централна и Източна Европа. Основните цели, преследвани от антиконкурентните споразумения, са били поддържане на високи цени, съгласувано отразяване на нарастващата цена на суровините и запазване на статуквото в историческото разпределение на клиентите и на пазарите. Европейската комисия упреква жалбоподателите CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Poliemme Srl, Coopbox Hispania, SL и Coopbox Eastern s.r.o. за участието им в тези картели.

2 В своето решение C(2015) 4336 окончателен от 24 юни 2015 г. относно процедура по прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП (AT.39563 — Опаковки на храни за търговия на дребно) Комисията уточнява, че жалбоподателите са част от групата Coopbox, дружеството майка на която контролира дружествата, принадлежащи към отдела за опаковане на пресни продукти на групата CCPL, като последната е консорциум, съставен от десет кооперации, притежаващ дялове в различни други дружества и извършващ дейности в различни сектори като опаковане на пресни продукти с посредничеството на Coopbox, строителни материали, услуги за предприятията, енергетика и недвижими имоти. Според Комисията CCPL е централното дружество в групата CCPL. На жалбоподателите са наложени глоби в общ размер от 33 694 000 EUR или 22 137 000 EUR за извършеното в Италия нарушение, 10 955 000 EUR за нарушението, извършено в Югозападна Европа, и 602 000 EUR за извършеното в Централна и Източна Европа нарушение.

3 Размерът на тези глоби е определен, след като е приложена мярка за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, и глобата, която е следвало да бъде наложена на жалбоподателите за извършеното в Италия нарушение, е намалена с 20 %, а глобите, които е следвало да им бъдат наложени за извършените в Югозападна, както и в Централна и Източна Европа нарушения, са намалени с 30 %, т.е. извършено е намаляване съгласно Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ C 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3) с около 14 милиона евро. Освен това по силата на параграф 35 от своите Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264; наричани по-нататък „Насоките от 2006 г.“), Комисията уважава частично молбата на жалбоподателите, в която се изтъква неспособност на предприятието да плаща, и намалява с [*поверително*] [2], което съответства на около [*поверително*] евро, окончателния размер на глобите, които следвало да им наложи.

4 Член 2 от обжалваното решение предвижда в последния си параграф, че плащането на глобите трябва да се извърши в срок от три месеца, считано от датата на нотифицирането му, и че след изтичането на този срок автоматично се начисляват лихви въз основа на лихвения процент, прилаган от Европейската централна банка (ЕЦБ) за нейните основни операции по рефинансиране към първия ден от месеца, през който е прието решението, увеличен с 3,5 процентни пункта. В случай на обжалване от санкционираното предприятие последното може да представи обезпечение за глобата до крайния срок на плащането ѝ или под формата на банкова гаранция, или като извърши неокончателно плащане на глобата.

1 — Възпроизвеждат се само точките от настоящото определение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

2 — Заличени поверителни данни.

5 В това отношение в нотификацията за обжалваното решение се уточнява, че при изтичането на срока на плащане Комисията ще събере вземането, по което по право се начисляват лихви, считано от деня на изтичането на посочения срок до деня на ефективното плащане включително. Лихвите се изчисляват по основен лихвен процент от 0,05 %, увеличен с 3,5 пункта, или при лихвен процент от 3,55 %. В случай на обжалване жалбоподателите трябва да представят обезпечение върху глобата преди изтичането на срока или като внесат финансова гаранция, приемлива за счетоводните служби на Комисията, или като извършат временно плащане на глобата. В случай на учредяване на финансово обезпечение върху размера на глобата ще бъде начислявана лихва от 1,55 %. Всяка забава в плащането или в учредяването на обезпечение ще доведе до прилагане на мораторни лихви, изчислени на посочената по-горе база на лихвения процент, увеличен с 3,5 процентни пункта.

**Производство и искания на страните**

6 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 10 септември 2015 г., жалбоподателите са поискали отмяна на глобите, които са им наложени с обжалваното решение, или при условията на евентуалност, намаляване на размера на тези глоби. В подкрепа на своята жалба те твърдят нарушение на принципите на пропорционалност и на целесъобразност при определянето на размера на наложените глоби.

7 С отделна молба, внесена в секретариата на Общия съд на 29 септември 2015 г., жалбоподателите са поискали образуването на настоящото обезпечително производство, като по същество молят председателя на Общия съд:

— да спре изпълнението на обжалваното решение в частта му, в която то им налага да представят банкова гаранция или да извършат временно плащане на размера на глобите като условие, за да не се пристъпи към незабавното събиране на тази сума,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

8 В становището си, представено в секретариата на Общия съд на 15 октомври 2013 г., Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли молбата за допускане на обезпечение,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

9 Жалбоподателите изпращат отговора си на писменото становище на Комисията на 28 октомври 2015 г. Комисията представя по него становище от 6 ноември 2015 г., последвано от размяна на писма с дати 18, 23 и 30 ноември, както и на 3 декември 2015 г.

**От правна страна**

*Общи съображения* […]

14 При обстоятелства като тези по настоящото дело най-напред следва да се провери дали условието fumus boni juris е изпълнено. Що се отнася до точния обхват на тази проверка, видно е, че от гледна точка на член 2 от обжалваното решение и от нотификацията за това решение (вж. точки 4 и 5 по-горе) молбата за допускане на обезпечителни мерки не може да има друга реална цел освен тази да се постигне освобождаване от задължението за учредяване на банкова гаранция, едно по-малко струващо решение от временното плащане на наложените глоби като

необходимо условие, за да не се пристъпи към незабавното събиране на последните от Комисията (вж. в този смисъл определение от 29 октомври 2009 г., Novácke chemické závody/Комисия, T-352/09 R, EU:T:2009:422, т. 19 и цитираната съдебна практика).

*Относно fumus boni juris* […]

16 В настоящия случай в подкрепа на искането, представено при условията на евентуалност в рамките на главното производство и отнасящо се до намаляване на размера на наложените им глоби, жалбоподателите упрекват Комисията по-конкретно в това, че тя не се е съобразила достатъчно с липсата на платежоспособност на групата CCPL, към която те принадлежат. Комисията, като признава драматичната финансова криза, засегнала тази група, отказва да предостави на жалбоподателите по-значително намаление на размера на наложените глоби, което би могло да позволи икономическото им оцеляване.

17 Жалбоподателите припомнят, че групата CCPL понастоящем преживява много тежка финансова криза, което я е заставило да разработи план за преструктуриране, чието съдържание било съобщено на Комисията в хода на административното производство. Съществените елементи в плана според тях се състоят в рационализация на портфолиото от дяловите участия, включително и прехвърляне на дялове от сектори, различни от тези на хранителните опаковки. В съответствие с този план CCPL сключила на 8 август 2014 г. споразумение „standstill“ с банковите кредитори, срокът на което бил ограничен до 30 юни 2015 г. и което имало за предмет мораториум върху връщането на дяловете от капитала, както и задължение да не се оттеглят отпуснатите кредити. Това споразумение „standstill“ имало за цел да позволи продължаването на техните дейности по прилагането и финализирането на плана за реструктуриране. Според жалбоподателите приходите, произтичащи от предвидените прехвърляния, не са достатъчни, за да се изплати пълният размер на банковите дългове на групата CCPL на стойност [*поверително*] евро, като тези дългове в този случай трябвало да се предоговорят с банките кредитори, да се рефинансират и да се платят след изтичане на срока на плана за преструктуриране. Като се има предвид, че планът за преструктуриране все още не е одобрен от банките кредитори, жалбоподателите считат, че групата CCPL не разполага с финансови възможности освен посочения план, за да заплати наложените с обжалваното решение глоби.

18 Жалбоподателите подчертават, че самата Комисия признава в приложение IV към обжалваното решение и съгласно параграф 35 на Насоките от 2006 г. (вж. точка 3 по-горе) непосредствената заплаха от принудителната им ликвидация. Вследствие на това била напълно неразбираема преценката на Комисията, че те са в състояние да заплатят преди 1 октомври 2015 г. глоби на обща стойност над 33 милиона евро, още повече че за тази цел те не разполагат с никакъв източник на финансиране сред посочените от Комисията в приложение IV към обжалваното решение.

19 Всъщност, доколкото Комисията упреква Coopbox за това, че планът за реструктуриране предвижда приходи, възлизащи на [*поверително*] евро, а предвижда за плащане на наложените глоби само [*поверително*] евро, докато Coopbox е предвидило за тази цел [*поверително*] евро за бюджета за 2013 г., жалбоподателите подчертават, че осчетоводяването на вероятен разход от [*поверително*] евро не означава по никакъв начин само по себе си, че към датата на приемане на обжалваното решение те са разполагали с необходимата наличност на парични средства, за да заплатят евентуалната санкция. Те повтарят, че единствените средства, с които групата CCPL е разполагала, са били средствата, постъпващи от изпълнението на плана за преструктуриране. Последният обаче все още не бил одобрен от банките кредитори. Във всички случаи приходите, произтичащи от предвижданите прехвърляния, нямало да бъдат достатъчни за връщането на банковите задължения, възлизащи на [*поверително*] евро.

20 От друга страна, не жалбоподателите „са избрали“ да заделят за глобите само [*поверително*] евро, а тук ставало въпрос за прага на жизнеспособност, определен от банките кредитори в плана за преструктуриране. Всъщност тези банки били склонни да приемат плана при единственото условие размерът на санкцията да не надхвърля тавана от [*поверително*] евро. Жалбоподателите от своя страна, с цел да избегнат несъстоятелността, нямали друг избор, освен да приемат плана при наложените фактически от банките кредитори условия.

21 Доколкото Комисията счита, че групата CCPL би могла да генерира допълнителни ресурси извън посочения план, по-конкретно чрез продажбата на миноритарни финансови дялове като тези от дружествата Refincoop SpA, Erzelli Energia Srl, Smec Srl, Sagif SpA и Athenia Net Srl или с евентуална финансова помощ на съдружниците в нея като CMB SC или CCFS SC, жалбоподателите заявяват, от една страна, че обстоятелството, че тяхната група използва приходите от продажбата на дялове за плащане на глобите, а не за връщане на дълговете си, води до тяхната принудителна ликвидация. Вследствие на това, дори и да се предположи, че продажбата на тези дялове генерира приходи, последните преди всичко следвало да бъдат използвани за връщането на дълговете. От друга страна, [*поверително*].

[…]

26 Що се отнася до възможността за генериране на допълнителни ресурси от евентуална финансова помощ от съдружниците в CCPL, жалбоподателите припомнят, че четири от кооперациите — членове на CCPL, Coopsette SC, Unieco SC, Open Co SC и CEAP SC, се намират в критично финансово положение. Що се отнася до другите, в частност кооперациите CMB и CCFS, те посочват, от една страна, че CMB притежава единствено дял, по-малък от 20 % в CCPL, и че този дял има чисто институционален характер. Всъщност CCPL бил консорциум от кооперации на първо ниво и неговата основна цел била улесняването на взаимното подпомагане между съдружниците. Вследствие на това било трудно да се определи конкретен икономически или индустриален интерес на CMB, който да оправдае негов финансов ангажимент в подкрепа на CCPL. От друга страна, вътрешните разпоредби, които уреждат финансовата дейност на CCFS, определяли максимални ограничения за експозициите по отношение на всеки от съдружниците, а именно една шеста от нетната счетоводна стойност на активите от последния утвърден баланс, с цел да се избегне високата концентрация на риска в едно-единствено дружество. А като се има предвид драстичното намаляване на активите на CCPL поради неговите загуби през 2013 г. и през 2014 г., не можело и да става въпрос CCFS да уважи неговата молба за кредит.

[…]

32 В това отношение следва да се посочи най-напред, че общите и принципни доводи, с които Комисията иска да докаже, че не е длъжна при определяне на размера на глобите да отчита дефицита във финансовото състояние на съответното предприятие, защото в противен случай би се стигнало до предоставяне на неоправдано конкурентно предимство на най-малко приспособените към условията на пазара предприятия, са ирелевантни в настоящия контекст. Всъщност установено е, че Комисията действително се е съобразила в приложение IV към обжалваното решение и в изпълнение на параграф 35 от Насоките от 2006 година с дефицита във финансовото състояние на жалбоподателите.

33 Затова Комисията преценява в посоченото приложение, че [*поверително*]. Според Комисията [*поверително*]това положение се дължало главно на [*поверително*], което се отразило значително на задлъжнялостта на Coopbox, [*поверително*]. И отново според Комисията нищо в сегашното положение на Coopbox не сочело, че са налице „в разумно кратък срок убедителни алтернативи, които биха могли да гарантират по-нататъшното съществуване на предприятието“. Следователно Комисията вижда [*поверително*].

34 Следователно в конкретния случай не следва да се решават принципни въпроси като поставените от Комисията, а да се обсъди дали като е намалила размера на глобата само с [*поверително*], за да се съобрази с платежоспособността на Coopbox, тя е взела в достатъчна степен под внимание финансовата криза, през която преминава групата CCPL към датата на приемане на обжалваното решение. В този контекст в обжалваното решение няколко елемента сочат, че Комисията реално е подценила тежестта на финансовото състояние на жалбоподателите, поставени в контекста на групата CCPL, към която те принадлежат.

35 Така, първо, намалявайки размера на глобата Coopbox само с [*поверително*], Комисията явно не е преценила реалния им размер на финансовите възможности на групата CCPL. В това отношение следва да се отбележи, че в рамките на настоящото обезпечително производство страните не спорят по обстоятелството, което се подкрепя от материалите по делото, че групата CCPL преживява финансова криза, довела до необходимост от изработване на план за преструктуриране, който в първоначалната си редакция от 2014 г. е бил свързан с едно споразумение „standstill“ с банките кредитори на групата и е бил актуализиран през април 2015 г. Съществените елементи на плана се състоят в преструктуриране на дълговете на групата CCPL и в прехвърляне на дялове от определени дружества, като приходите от тези прехвърляния са предназначени за развитие на икономическите дейности на групата, позволявайки ѝ същевременно да изплати дълговете си към банките.

36 Жалбоподателите наблягат, без това да се оспорва по същество от Комисията, на необходимостта от ефикасно прилагане на плана за преструктуриране, който изглежда е решаващ за финансовото оцеляване на групата, тъй като нестабилното положение на последната се е задълбочило поради обстоятелството, че посоченият план все още не е окончателно одобрен от банките кредитори, и то точно поради високия размер, според посочените банки, на наложените на жалбоподателите глоби. В този контекст, макар и Комисията да изразява определен скептицизъм в това отношение, не изглежда изненадващо на пръв поглед, че тези банки се опитват да наложат на групата CCPL приоритетно изплащане на вземанията им по банкови кредити, възникнали преди приемането на обжалваното решение, а в рамките на план, изготвен също преди това решение, едва впоследствие изплащане на сумата на бъдещата санкция. Що се отнася до обстоятелството, че в това отношение е предвиден размер само от [*поверително*] евро, изглежда то отразява неопределения характер на размера на приходите, очаквани от преструктурирането на групата, по-конкретно от продажбата на активи, за които банките се опасяват, и то не без основание, че могат да се окажат недостатъчни дори за приоритетното събиране на техните вземания.

[…]

39 Трето, като заявява, че жалбоподателите са в състояние да обезпечат наложените им глоби, използвайки средствата на някои от кооперациите — акционери на CCPL, по-конкретно CMB и CCFS, Комисията изглежда не отчита кооперативната структура на групата CCPL. Всъщност, за разлика от икономическа група, която в рамките на интегрирана вертикална организация, се ръководи от дружество майка, което решава и определя икономическата стратегия, както и общите интереси на всички членове на групата, като последицата от това е взаимна финансова отговорност, членовете на дадена кооперация запазват по принцип една по-голяма икономическа и финансова независимост. Основана на принципа на сътрудничеството, кооперацията има за единствена цел да служи на интересите на членовете си, по-конкретно като им предоставя услуги, организирайки централизираната продажба на техните продукти, извършвайки съвместно закупуване на суровини или предоставяйки възможности за работа. От това следва, че членовете на дружеството имат само много ограничен обективен интерес да подкрепят финансово друг член в рамките на една и съща кооперация. Що се отнася до интереса на членовете да осигуряват финансовото оцеляване на „своята“ кооперация в случай на принудителна ликвидация, той също би бил ограничен, доколкото би зависил от конкретните

предимства, които отделните членове извеждат от участието си в кооперацията, от възможностите за присъединяване към друга, евентуално новосъздадена кооперация в случай на прекратяване на съществуването на старата, както и от цената на едно ново присъединяване.

40 Същото се отнася по принцип и за структурата на групата CCPL, по отношение на която жалбоподателите посочват по същество, без това да се оспорва от Комисията, че става въпрос за консорциум от кооперации на първо ниво, който има за основна цел улесняване на целите за взаимно подпомагане на членуващите в него кооперации, по-конкретно на CMB, чиито дялове имат чисто институционален характер. От това е допустимо да се направи изводът, че CMB — изправено пред избора или да използва своите видимо значителни средства (вж. точка 28 по-горе) в подкрепа на една силно задлъжняла и експонирана именно поради наложените ѝ глоби кооперативна структура, с риск от принудителна ликвидация, или евентуално да инвестира в нова кооперативна структура — няма никакъв обективен интерес да се ангажира с предоставянето на мащабна финансова помощ на централното дружество CCPL или на свързаните кооперации. По същите съображения този интерес изглежда минимален за финансиращата кооперация CCFS, чиято дейност освен това е подчинена на строги банкови правила и която вече е най-важният банков кредитор на групата CCPL, като се уточнява, че по силата на вътрешната си уредба нейното вземане е следвало да бъде обезпечено със съответните подходящи гаранции. Поради нейното тежко финансово положение обаче тази група изглежда съвсем не е била в състояние да предостави на CCFS допълнителни гаранции, което изглежда изключва prima facie всяка разумна възможност за финансиране от CCFS на наложените с обжалваното решение глоби.

41 Така доводите, изложени от жалбоподателите, целящи да докажат, че Комисията е подценила състоянието на финансов дефицит на групата CCPL, на пръв поглед не изглеждат лишени от сериозно основание. Във всички случаи съдията по обезпечителното производство може само да установи, че преценката на горепосочените обстоятелства заслужава задълбочен анализ, който следва да се извърши от съда по съществото на делото в рамките на главното производство. От това следва, че е налице fumus boni juris по отношение на едно по-значително намаляване на размера на наложените на жалбоподателите глоби от предоставеното от Комисията с обжалваното решение.

42 Следва също да се допълни, че съгласно член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), Общият съд има правомощие за пълен съдебен контрол върху решенията, с които Комисията налага глоба или периодична имуществена санкция. В настоящия случай има достатъчно голяма вероятност при упражняването на това свое правомощие в главното производство Общият съд да намали още повече размера на наложените на жалбоподателите глоби (вж. в този смисъл определение от 13 април 2011 г., Westfälische Drahtindustrie и др./Комисия, T-393/10 R, Сб., EU:T:2011:178, т. 60). Всъщност, когато упражнява своето правомощие за изменение на съдебното решение, съдът, извършващ пълен съдебен контрол, може да вземе предвид правното и фактическото положение, съществуващо към момента на постановяването на неговото решение (вж. в този смисъл решения от 6 март 1974 г., Istituto Chemioterapico Italiano и Commercial Solvents/Комисия, 6/73 и 7/73, Rec, EU:C:1974:18, т. 51 и 52; от 14 юли 1995 г., CB/Комисия, T-275/94, Rec, EU:T:1995:141, т. 61 и от 5 октомври 2011 г., Romana Tabacchi/Комисия, T-11/06, Сб., EU:T:2011:560, т. 282—285). В точки 3 и 42 от писменото си становище от 28 октомври 2015 г. жалбоподателите подчертават, без това реално да се оспорва от Комисията, че икономическото и финансовото положение на групата CCPL, и по-конкретно на кооперациите Coopsette и Open, се е влошило още повече през последното тримесечие на 2015 г. спрямо положението, което е било взето предвид в обжалваното решение.

43 Затова в края на своя анализ на fumus boni juris съдията по обезпечителното производство счита, че prima facie съществува достатъчно висока степен на вероятност съдът по съществото на делото да разпореди съществено намаляване на размера на глобите, наложени на жалбоподателите от Комисията с обжалваното решение.

*Относно неотложния характер* […]

48 Видно от член 2 от обжалваното решение и от писмото, с което това решение е нотифицирано (вж. точки 4 и 5 по-горе), Комисията разрешава на жалбоподателите да прибегнат към банкова гаранция, позволяваща им временно изпълнение на задължението им за плащане на наложените глоби, без да е необходимо да платят исканите суми на падежа.

49 В това отношение следва да се припомни, че тъй като възможността да се изисква учредяване на обезпечение съответства на принципен и разумен подход на Комисията, единствено при наличието на изключителни обстоятелства жалбоподателите могат да бъдат освободени от задължението да представят такава гаранция като условие да не се пристъпи към незабавното събиране на наложените глоби (вж. в този смисъл определения от 23 март 2001 г., FEG/Комисия, C-7/01 P(R), Rec, EU:C:2001:183, т. 44 и цитираната съдебна практика, и Fapricela/Комисия, т. 46 по-горе, EU:T:2011:395, т. 22 и цитираната съдебна практика).

50 С цел да се установи наличието на такива изключителни обстоятелства жалбоподателите трябва по принцип да представят доказателство за обективната невъзможност да учредят банкова гаранция или за това, че нейното учредяване би застрашило тяхното съществуване. (вж. определения Westfälische Drahtindustrie и др./Комисия, т. 42 по-горе, EU:T:2011:178, т. 23 и цитираната съдебна практика и Fapricela/Комисия, т. 46 по-горе, EU:T:2011:395, т. 23 и цитираната съдебна практика).

51 Тези две изключителни обстоятелства са алтернативни, а не кумулативни. Вследствие са това, щом като жалбоподателите са в състояние да докажат в достатъчна степен, че са в обективна невъзможност да учредят банкова гаранция за наложените глоби, в съответствие с цитираната в предходната точка съдебна практика следва да се признае неотложният характер на искането спиране на изпълнението.

[…]

56 В настоящия случай, видно от преписката по делото, групата CCPL се обръща през юли 2015 г. към тринадесет финансови институции — Unicredit, Intesa SanPaolo, Monte dei Paschi di Siena, Banca Nazionale del Lavoro, Unipol Banca, Banca Popolare di Milano, Banco Popolare, BPER, Cariparma, Carige, CCFS, Coopfond и Carisbo — с цел да получи банкова гаранция, която да покрие наложените на жалбоподателите глоби с обжалваното решение. Всички тези молби са отхвърлени.

[…]

61 При прочита на тези документи се налага изводът, че голямото мнозинство от финансовите институции, до които е подадена молба, обосновават своя отказ, излагайки подробни аргументи за неясното икономическо и финансово положение на групата CCPL, което не им позволявало да предоставят исканата банкова гаранция. Те се основават по-конкретно на счетоводни документи за имуществото и финансите на групата CCPL, на изготвения за целите на преструктурирането на тази група план и на размера на наложените глоби.

62 Що се отнася до контекста на съответните молби за банкова гаранция, видно от преписката, в началото на юли 2015 г. консултантска агенция по стратегически въпроси, представляваща групата CCPL, се свързва по електронната поща с финансовите институции, до които са подадени молби, сред които са и банките — официални кредитори на групата CCPL, както и няколко адвокати. По този повод посочената агенция им представя документ, съдържащ „хипотези за алтернативни сценарии“ за групата, в който се очертават два алтернативни начина на развитие: или обжалване на разглежданото решение, включително учредяване на банкова гаранция и представяне на споразумение за преструктуриране на дълговете на групата, целящо да се избегне несъстоятелността, или откриване на производство по несъстоятелност с цел ликвидация. В този документ по-конкретно се излагат предимствата от преструктурирането с учредяване на банкова гаранция в размер на стойността на ликвидацията на активите и събиране на вземанията в сравнение с хипотезата на конкордат. В този контекст са изложени начините за разпределение между банките на частите от банковата гаранция в смисъл, че осем от банките, сред които банките — официални кредитори, биха предоставили частични гаранции, като размерът на всяка от тях би съответствал на съответното банково вземане към групата.

63 С оглед на гореизложеното съдията по обезпечителното производство не вижда разумен мотив за съмнение, че горепосоченият документ — който Комисията окачествява като обикновен подготвителен документ за разговорите с банките кредитори — действително е един от елементите, на които финансовите институции, до които е била подадена молба, са основали отказа си да отпуснат исканата банкова гаранция. Следователно този отказ се е отнасял и до хипотезите на разсрочени на траншове гаранции.

64 От това следва, че жалбоподателите като членове на групата CCPL своевременно и сериозно са положили усилия да получат банкова гаранция, която да покрие наложените им глоби. Тези усилия са останали напразни, тъй като финансовите институции, към които са се обърнали, са отказали да уважат молбите за гаранция, след като задълбочено са разгледали финансовото и икономическото и положение на групата CCPL, както е посочено в почти всички от писмата за отказ, които показват, че тези институции са били напълно в течение на състоянието на групата. При тези обстоятелства е без значение фактът, че единствено дружеството Unipol Banca оправдава своя отказ, като лаконично изтъква „задълбочена преценка на молбата“.

[…]

66 След като общо дванадесет финансови институции са им отказвали банкова гаранция с гореизложените мотиви, трябва да се приеме, че жалбоподателите са доказвали надлежно обективната невъзможност да получат банкови гаранции, още повече че в подобни случаи съдебната практика е приела, че са достатъчни два или три отказа (определения от 13 юли 2006 г., Romana Tabacchi/Комисия, T-11/06 R, Rec, EU:T:2006:217, т. 102 и 103 и 1. garantovaná/Комисия, т. 44 по-горе, EU:T:2011:63, т. 56).

67 Нито един от доводите, изложени от Комисията, за да постави под въпрос този извод, не може да бъде уважен.

68 На първо място, Комисията упреква жалбоподателите, че не са използвали в достатъчна степен средствата на групата CCPL, обръщайки се към кооперациите акционери в CCPL, по-конкретно към CMB или към CCFS, всяко от което притежава 19,42 % от неговия капитал и разполага с достатъчни средства (вж. точка 28 по-горе), за да се получи финансова помощ, която може да послужи за основа за евентуални банкови гаранции.

69 В това отношение следва да се припомни, че отчитането на възможностите на групата, към която принадлежи страната, направила искането за постановяване на обезпечителни мерки, се основава на идеята, че обективните интереси на тази страна нямат самостоятелен характер в

сравнение с тези на лицата, които я контролират или които са членове на същата група, като се уточнява, че този подход се прилага с оглед на структурата на акционерния състав на групата, дори и по отношение на миноритарни акционери, притежаващи 50 %, 40 %, дори 30 % от капитала на разглежданото дружество (вж. определения Westfälische Drahtindustrie и др./Комисия, т. 42 по-горе, EU:T:2011:178, т. 38, от 21 юни 2011 г., MB System/Комисия, T-209/11 R, EU:T:2011:297, т. 35 и от 26 септември 2013 г., Tilly-Sabco/Комисия, T-397/13 R, EU:T:2013:502, т. 41).

70 Същевременно обаче, както беше изложено в точки 39 и 40 по-горе, не е налице достатъчно тясно съвпадане на интересите в рамките на групата CCPL, по-конкретно между кооперациите CMB и CCFS, от една страна, и жалбоподателите, централното дружество и свързаните кооперации, от друга страна. Вследствие на това понятието за група, така както е представено в точка 69 по-горе, не намира приложение в областта на кооперациите, така че не би могло да се вземат предвид финансовите средства на CMB и на CCFS в настоящия контекст. При тези обстоятелства не е необходимо да се определя дали едно миноритарно участие, което съставлява само 19,42 % от капитала, може да се разглежда като достатъчно значително, за да доведе до прилагането на понятието за група.

[…]

75 Видно от гореизложеното, жалбоподателите надлежно доказват неотложния характер на исканата от тях временна мярка.

*Относно претеглянето на интересите* […]

77 В настоящия случай жалбоподателите доказват както неотложността на исканата от тях обезпечителна мярка поради обективната невъзможност да представят банкова гаранция за наложените им глоби, така и fumus boni juris на субсидиарното си искане за намаляване на глобите. Ето защо следва да им се признае правен интерес от спиране на изпълнението на наложеното им задължение за представяне на банкова гаранция за тези глоби (вж. в този смисъл определение Westfälische Drahtindustrie и др./Комисия, т. 42 по-горе, EU:T:2011:178, т. 63). Ако молбата им за допускане на обезпечителни мерки не бъде уважена, Комисията всъщност би могла да пристъпи към незабавно събиране на глобите, което по всяка вероятност би довело до принудителната ликвидация на жалбоподателите, във връзка с която самата Комисия посочва в приложение IV към обжалваното решение, че трябва да бъде избегната.

78 Доколкото Комисията се позовава на публичния интерес от запазването на ефективността на нормите за конкуренция на Европейския съюз и на възпиращия ефект от налаганите от нея глоби, следва да се посочи, че този интерес по принцип допуска дори и съществено намаляване на размера на налаганите от нея глоби. Всъщност, видно от параграф 35 от Насоките от 2006 година, Комисията изрично си запазва правото да предоставя намаления на глоби, отчитайки неспособността на съответните предприятия да плащат. Затова не може да бъде отречено правото на съдията по обезпечителното производство да разреши освобождаване от задължението за учредяване на банкова гаранция, като за срока до приключване на главното производство този съдия ще трябва да намери баланс между възпиращия ефект на наложената глоба и финансовото състояние на санкционираното предприятие.

[…]

80 Видно от всичко изложено следва, че с оглед на конкретните обстоятелства, които характеризират фактическото и правното положение на жалбоподателите, по-конкретно обективната невъзможност към настоящия момент да учредят банкова гаранция за обезпечаване на наложените глоби, следва да се даде предимство на интересите на последните пред посочените от Комисията интереси.

81 Същевременно следва да се отбележи, от една страна, че fumus boni juris се признава само по отношение на субсидиарното искане за намаляване на размера на наложените глоби, и от друга страна, че жалбоподателите са изразили своята готовност в писмените си становища от 28 октомври, както и от 18 и 30 ноември 2015 г., да предприемат постъпки за разсрочено плащане на глобите. В това отношение те припомнят, че планът за преструктуриране на групата CCPL — представен за одобрение на банките кредитори — позволява за момента за плащането на глобите да се заделят сума от [*поверително*] евро. Освен това те изразяват готовност — при условие, че това бъде одобрено от същите банки — да заделят за посоченото плащане евентуалните приходи, които могат да достигнат до [*поверително*] евро и дори повече, които биха били получени от предвижданото прехвърляне на дялове в Refincoop, Erzelli Energia и Smec.

82 В писменото си становище от 30 ноември 2015 г. жалбоподателите допълват, че когато бъдат прехвърлени притежаваните от тях дялове от Refincoop, Erzelli Energia и Smec, единственият актив, с който те ще разполагат, ще бъде делът в [*поверително*], т.е. дейността по опаковане на пресни храни. За да може Комисията да се въздържа по отношение на тях от действия по изпълнението на обжалваното решение и с цел да се обезпечи пълният размер на наложените глоби, жалбоподателите предвиждат да прехвърлят на трети лица [*поверително*], чиято балансова стойност възлиза на повече от [*поверително*] евро. В такъв случай щяло да бъде невъзможно да се предвиди датата на това прехвърляне и срокът, в който приходите от него биха могли да бъдат използвани за плащането на глобите. Освен това възможността за жалбоподателите да извършат прехвърлянето на [*поверително*] щяла да зависи от одобрението на банките кредитори.

[…]

85 При тези обстоятелства, с цел да се отчетат финансовите интереси на Съюза, както и възпиращият ефект от наложените глоби, искането за освобождаване следва да се предостави, при условие че жалбоподателите:

— представят на Комисията на всеки три месеца редовна и подробна информация за изпълнението на плана за преструктуриране на групата CCPL и за размера на приходите, постъпващи от продажбата на активите ѝ както в изпълнение на този план, така и „извън“ него,

— преведат на Комисията:

— сумата от 5 милиона евро при получаването ѝ от посочената продажба,

— пълния размер на постъпленията от предвижданото прехвърляне на дялове от Refincoop, Erzelli Energia и Smec при реализирането на тези постъпления.

[…]

По изложените съображения

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ОБЩИЯ СЪД

определи:

1) **Спира изпълнението на задължението, наложено на жалбоподателите CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Poliemme Srl, Coopbox Hispania, SL и Coopbox Eastern s.r.o., да учредят банкова гаранция в полза на Европейската комисия с оглед на това последната да не пристъпи към незабавното събиране на наложените им глоби с член 2 от решение C(2015) 4336 окончателен на Комисията от 24 юни 2015 г., при условие че:**

   — **в едномесечен срок, считано от уведомлението на настоящото определение, а след това на всеки три месеца до приемането на решение в главното производство, както и при всяко събитие, което би могло да се отрази на бъдещата им способност да платят наложените глоби, жалбоподателите представят писмено на Комисията подробен доклад за изпълнението на плана за преструктуриране на групата CCPL и за размера на приходите, получени от продажбата на нейните активи както в изпълнение на този план, така и „извън“ него,**

   — **жалбоподателите преведат на Комисията сумата от 5 милиона евро при получаването ѝ от посочената продажба, както и пълния размер на постъпленията от предвижданото прехвърляне на дялове от Refincoop SpA, Erzelli Energia Srl и Smec Srl при реализирането на тези постъпления.**

2) **Общият съд не се произнася по съдебните разноски.**

Съставено в Люксембург на 15 декември 2015 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
M. Jaeger